

Слово про слово

Всеукраїнська християнська газета www.slovoproslovo.info

Духовно-просвітницьке видання

Грудень 2021 № 3 (81)

Різдво вкрати не можна святкувати! – поставте кому

«COVID вкрав Різдво» – під таким заголовком інформаційна агенція BBC оприлюднила невеселу статтю про локдаун на Різдво у Європі. Стаття супроводжувалася депресивними світлинами порожніх вулиць, величезних черг за продуктами у супермаркетах та закритими різдвяними

ярмарками. Але навіть не дивлячись на це, складається враження, що кожного року Різдво намагаються вкрати. Це роблять зазвичай вигадані або мультиплікаційні герої на кшталт Грінча чи Крампуса у ролі «зłodіїв Різдва». Ледь не кожного року виходить якийсь новий різдвяний

фільм, комедія для всієї сім'ї, де знову «Різдво треба спасати».

Кожного року Різдво намагаються вкрати. У людей Різдво має тверду асоціацію з зимою, ялинкою, подарунками, і десь там позаду всієї цієї святкової метушні – Христос, народження, Бог, зірка.

«Різдво вкрати не можна, святкувати!» – кажемо ми. Тому в пошуках справжнього Різдва ми маємо звернутися до Святого Письма, знову зануритись у цю історію, шукати для себе щось, що має стати частинкою кожного дня.

Народження ж Ісуса Христа сталося так. Коли Його матір Марію заручено з Йосипом, то перш, ніж зішлись вони, виявилось, що вона має в утробі від Духа Святого. А Йосип, муж її, бувши праведний, і не бажавши ославити її, хотів тайкома відпустити її. Коли ж він те подумав, ось з'явивсь йому Ангол Господній у сні, промовляючи: Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачатє в ній то від Духа Святого. І вона вродить Сина, ти ж даси Йому ім'я Ісус, бо спасє Він людей Своїх від їхніх гріхів. (Від Матвія 1:18-21)

Саме цей текст дарує нам тверді образи, які мають асоціюватися з Різдвом: Марія – дівчина, яка була незайманою та завагітніла; пастухи, янголи, мудреці, які бажують вклонитися новонародженому Царю. І тепер, звертаючись до першоджерела, ми розуміємо, що рятувати треба не Різдво, а нас. Бо Ісус саме для цього і прийшов у цей світ. Ми ж не проти, щоб нас спасали? Ми ж не проти, щоб нас спасали люди в білих халатах, або люди у військовій формі. І ось ще один Той, Хто хоче нас врятувати. Але якби ми могли звернутися до Христа і відповісти на питання: «Спаси вас від чого?». Деякі, скоріш за все, почнуть з глобального потепління, тероризму, вичерпання природних ресурсів, політичних конфліктів, невиліковних хвороб. У нас є свій список загроз, переживань, і ми не проти, щоб нас спасли.

Цікаво, що абревіатура «SOS» («Save Our Souls» – з англ. «Врятуйте наші душі») є в репертуарі багатьох відомих співаків та гуртів. Наприклад група «ABBA» у далекому 1979 році кликнули «Врятуйте! SOS!». І вони співали про нерозділене кохання. Вони вважали, що гідна причина волати в небо «SOS!» – це коли коханий залишив тебе

В цих піснях великою мірою оспівується правда. Правда в тому, що, виявляється, люди часто волають «SOS» через дефіцит любові та сенсу існування.

Різдво – це реальний доказ того, що небо нас чує!

Продовження статті на сторінці 2

Історія до святкового столу

Сучасна культура не забуває про Різдво. Свята потрібні людям, щоб вирватися із повсякденності. Ось і народження Ісуса Христа включене до серії «зимових свят», введене до символічного контуру «сімейного свята», стало приводом для покупок подарунків та поздоровлень: «Зі святом!». Що ж, краще так, ніж зовсім ніяк. Краще «зимові свята», ніж нескінченна атомна зима без шансу на радість та життя. Краще хоч іноді сідати за стіл, ніж постійно тримати соціальну, а по суті, асоціальну дистанцію. Краще купувати подарунки, аніж патрони.

І коли ви знімете взуття та санітарні маски, сядете за стіл і вручите один одному подарунки, я хотів би розповісти вам одну історію:

«Трохи осторонь узбережжя теплого Чорного моря, з його пляжами, нічними клубами, шезлонгами і засмаглими тілами, знаходилися дві будівлі. Одна будівля була типовою «мертвою хатою»: за сірим бетонним парканом, за пофарбованими холодною фарбою стінами, за тухлим запахом з госпблоку жили нікому не потрібні люди. Тим, хто ніколи не наближався до таких установ, складно описати атмосферу самотності, безнадійності та туги, яка просочує все: від казенних ліжок до пластмасових квітів на столику в кінці загального коридору. Будинки населяли люди похилого віку.

Продовження статті на сторінці 4

П'ять речей, яким варто навчити своїх дітей на Різдво

«Мамо, мені потрібно дещо додати до мого списку різдвяних бажань».

Знову це пора року. Магазины оформлені у червоні та зелені тони. Поштові та електронні скриньки заповнені рекламними листівками та каталогами. Красиво упаковані коробки захоплюють уми майже кожного, особливо дітей.

Різдво надає чудову можливість вилити істини Євангелія у серця наших дітей. Це ідеальний час, щоб показати їм найбільший дар, який вони могли отримати, — дар Ісуса Христа.

Нижче наводиться список важливих істин, які потрібно подати нашим дітям у це Різдво.

1. Історія спокути

Напередодні свята, в очікуванні Різдва, ми можемо навчати і готувати наших дітей за Писанням до святкування народження Ісуса.

У нашій сім'ї нам подобається починати з розповіді про створення світу і щодня проходити через історію спокути, доки ми не дійдемо до народження Христа в день Різдва. Ми говоримо про гріхопадіння і обіцянку Бога про Спасителя у Буття 3:15. Ми читаємо про Його обіцянку Аврааму, яку Він підтверджує протягом усього Старого

Продовження статті на сторінці 4

Різдво вкрасти не можна святкувати! – поставте кому

Початок статті на сторінці 1

Але в Бога свій власний список загроз, від яких нас треба рятувати – гріхи. Але чому саме гріх? Чому гріх змусив Бога покинути небеса, спуститися до нас, на нашу планету? Рятувати треба не Різдво, а нас, тому що на думку небожителів, найбільша проблема не зовні, а всередині нас.

Найбільша проблема не зовні, а всередині нас

Ми часто боремося з думками про те, що якщо обставини і люди навколо нас зміняться, то змінимося і ми. Звісно, нам не варто недооцінювати роль обставин, які бувають складними або сприятливими, так само не варто недооцінювати вплив людей у нашому житті. Але Бог знає, що для того, щоб змінилися обставини і люди навколо нас, Йому необхідно мати справу безпосередньо з нами всередині нас. Але на шляху стає гріх. Гріх зіпсував нашу істинну, початкову форму. Гріх створив ілюзію вибору, ілюзію свободи. Але правда в тім, що свобода – це не робити те, що тобі хочеться. Свобода – це робити те, для чого ти був створений.

Гріх – це беззаконня. Гріх – порушення Божих стандартів. Цей світ тримається на фізичних законах, порушення яких веде до краху. Так само і в духовному світі. Ось чому той, хто порушив закон Божий – є злочинцем. А єдиний, кого прагне злочинець – це адвокат, заступник, який буде намагатися витягти його і повернути до нормального життя.

«...бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави» (До Римлян 3:23).

Ми чогось позбавлені. Ми ті, хто створені за образом та подобою Божими. Ми були у певному статусі, мали привілеї та можливості, права та обов'язки. Але через гріх ми це втратили.

«Хто чинить гріх, той від диявола» (1-е Івана 3:8).

І тут ми дізнаємося про ще одну могутню персону, яка є уособленням зла.

Ось чому зла не стає менше. Всі його думки направлені на те, щоб знищити все, що створив Господь. І той, хто грішить, стає під владу цієї особи. Але, як відомо, плата за гріх – смерть. Помруть, звісно, абсолютно усі. Але тут мається на увазі вічне покарання, вічні муки, і саме тому Ісус Христос прийшов у цей світ позбавити нас цієї участі.

Ціль Різдва – дати нам нову ідентичність

Ідентичність – це усталене, стійке сприйняття себе, від якого залежить самоповага, задоволеність собою. Історично у східних культурах вона походить з ролі, яку вам призначили в сім'ї, в групі чи в клані, і все залежить від того, як ти справляєшся з цією роллю. Якщо ти в ролі сина чи доньки, якщо ти гідно ставишся до своїх батьків, – ти відчуваєш себе чесним, але варто тобі вчинити щось – ти відчуваєш сором та ганьбу. Формула проста. Суспільство має очікування. У тебе є обов'язки. І якщо ти гарно справляєшся із цими обов'язками – із твоєю ідентичністю все гаразд. Тобто в тебе є причина себе поважати, собою захоплюватись. Сучасна ідентичність ґрунтується на тому, як ти зумів відстояти свої інтереси і бажання незалежно від того, що хоче сім'я і оточення. Колись в основі особистої ідентифікації лежала самовідданість, жертвенність, самозреченість. Сучасна культура основує особисту ідентифікацію на самоствердженні. «Мої мрії і мої бажання – найголовніші». Але давайте будемо чесними: кожному з нас хочеться прийняття, кожному з нас хочеться поваги й любові. І навіть якщо в фейсбуці, інстаграмі ти стаєш проти суспільства, ти все одно в пошуках підтримки й схвалення. Серед кого? Серед таких самих бунтарів, як ти. Кожному з нас потрібно, щоб той, кого ми найбільше поважаємо й шануємо до самих небес – шанував нас. Ось що формує нашу самооцінку. Схвалення цієї людини, її любов до нас є найфун-

даментальнішою. Якщо ти скажеш «Мені байдуже! Я сам собі дам щось таке, що дасть мені мою ідентичність!» – це буде брехнею. Похвала від того, хто вартий похвали в моїх очах – ось найцінніше до нас. І це крушить нас.

Ми живемо в час, коли люди все менше вірять в гріх, в пекло, в суд, та все ж живуть с нестерпним почуттям осуду, провини, від якого не можуть звільнитися. Вони чують голос, який називає їх дурнями, боягузами, тими, хто не виправдовує очікувань. Вони відчувають себе брудними. Так, до речі, говорить і релігія – «Якщо ти хороший, то Бог може візьме тебе на небеса».

Різдво. Різдво – це не про релігію.

Різдво про унікальні взаємовідносини в любові між Творцем і творінням. Різдво – це про наш новий статус завдяки Ісусу.

Коли горить дім, сміття не спасають. Ти не сміття! Ти не непотріб! Хоч і грішний. Ми з тобою – ті, заради яких сам Бог у Різдво здолав неймовірну відстань, щоб спасти. Сміття не спасають.

Різдво – це про поклоніння.

Всі ми чимось захоплюємося, щось цінуємо й любимо. Всі ми фанати чогось або когось, а значить, чомусь чи комусь ми поклоняємося. Людина змінюється, якщо змінюється об'єкт її поклоніння.

Гроші, влада, краса, популярність, кар'єра. Як тільки ми перетворюємо це з інструментів для зміни світу на краще, в об'єкти поклоніння – ми стаємо поганими. Цей світ каже: «Роби щось велике, і будеш прийнятий!». Різдво проголошує: «Ти прийнятий! Тому можеш робити щось велике!». Але як стати своїм? Як отримати нову ідентифікацію? Ту, яка буде насправді цілющою?

«До свого Воно прибуло, та свої відциралось Його. А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його» (Івана 1:11-12).

До своїх прийшов Христос, але

свої його не прийняли. Він народився у Вифлеємі, був обіцаним євреям. Не лише для них, але для них – в першу чергу. Він прийшов до них. До тих, кого вважав своїми, бо саме з цим народом колись уклав завіт. До кого ще Він міг прийти для того, щоб почати рятувати світ, як не до своїх? Але свої не прийняли. А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми. Ось вона, нова ідентифікація. Тим, які вірять в Його ім'я.

Що означає прийняти Його?

Практично це найважливіше слово, тому що якщо Христос прийшов, щоб спати, то ймовірно від мене очікується якась одна єдина взаємодія. Прийняти. А згодом воно описується словом «вірити». Вірити й прийняти Христа – це насправді довірити Йому все своє життя. Це пережити падіння, коли підіймаєш білий прапор і кажеш: «Боже, я не зможу змінити сам себе! Я не зможу сам себе наповнити гідним сенсом! Я ніколи не зможу заслужити Твого прийняття, Твої стандарти надто великі, але я вірю, що те, що Ти зробив, досить для того, щоб мене спасти» Це називається покаяння.

В Новому Заповіті найкоротше покаяння тривало 4 секунди. Чоловік, репутація якого була сумнівна, прийшов до храму. Стояв позаду у всіх, тихенько бив себе у груди і ледь шепотів: «Боже, будь милостивий до мене грішного». Цими словами було так багато сказано...

Різдво вкрасти не можна, святкувати!

Як? Прийми те, заради чого Ісус прийшов – прощення. Зроби цей надзвичайний крок довіри в молитві. Запросивши його в своє життя як Господа і Спасителя, і поклавши всі свої надії на Нього, а не на свої заслуги.

Можливо, ви чули трагічну історію, яка сталася нещодавно. Шість українців стали заручниками нігерійських піратів. Доля їхня поки невідома, але радикальних дій не було прийнято. Ми розуміємо, що вони потребують спасіння. Їхнє життя і здоров'я під загрозою. Ми розуміємо, що має бути хтось, якась сила, настільки потужна, або якийсь аргумент, настільки авторитетний, щоб їх відпустили. Спасіння може бути одноразовим. Коли тебе спасли с палаючого будинку, і потім ти можеш спокійно жити без спасителя, ти вже не потребуєш того, хто тебе рятував. З Ісусом так не вийде.

Суть і сила Різдва в тому, що ми в Христі маємо потребу кожний день. Тому що кожний день я можу приймати дурні рішення, піддаватися тій страшній токсичній рисі – гордині. Отруювати не лише своє життя, але й життя інших. Кожного дня ми знаходимося перед кусою гріха.

Отже, Христос потрібен мені. Ми залежні від Бога, тому що він є джерелом любові. Бог є любов.

Ось як треба святкувати Різдво. Прийняти, радіти, цінувати, і звісно, передати цю радісну і цінну новину іншим.

Автор - Станіслав Грунтковський

Історія Адвенту та святкування Різдва!

Історія створення різдвяних календарів очікування розпочалася ще у XIX столітті у Німеччині. Тоді німці-лютерани відзначали дні до Різдва за допомогою паличок, які вони малювали крейдою на дверях або стіні будинку, а потім по черзі стирали їх.

Перший дитячий адвент-календар було створено німцем Генріхом Лангом. Коли він був дитиною, його батьки щодня напередодні Різдва чіпляли по одній цукерці до листівки, намагаючись урізноманітнити очікування свята. Вже будучи дорослим, Генріх влаштувався працювати в мюнхенську друкарню, і в 1908 він вперше випустив календар очікування з 24 картинками, які кріпилися до основи з картону.

Незабаром він удосконалив виріб: зробив маленькі дверцята, за якими можна було сховати цукерку чи фрагмент зі Святого Письма.

Саме ця ідея адвент-календаря набула популярності і мала попит. У 30-х роках минулого століття друкарня Генріха Ланга припинила своє існування, проте до цього часу він встиг розробити близько трьох десятків варіантів дизайну своїх календарів.

Незабаром після Другої світової війни мешканець німецького Штутгарта відновив випуск друкованих календарів. Історики та культурологи дотримуються думки, що саме він сприяв зростанню популярності цього виробу в Європі та світі.

Найдивовижніший Цар. Чому Різдво – це революція?

Ассирія швидко набирала сили, стаючи світовою наддержавою. Проте її зростаюча міць була наслідком ні майстерної політичної діяльності, ні військової переваги, ні економічного потенціалу. Це Бог підніс Ассирію, щоб здійснити суд над Своїм нерозкаяним народом. Рецин, цар сирійський і Факей, цар ізраїльський побажали укласти договір з юдейським царем Ахазом, сподіваючись, що союз їх націй зможе зупинити ассирійські війська. Ахаз відмовився, і тому Факей та Рецин обернулися проти нього.

Тим не менш, у розпал цих політичних інтриг не змінилася Божа вірність Його обраному народу, Його заповітним обіцянкам та Його планам викуплення. Але відкритися вона повинна була найнеймовірнішим чином

Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру. (Іс. 9:6).

Ця Божественна обіцянка безпосередньо стосувалася кризи, яку переживали Ахаз та вся Іудея під час наступу Ассирійців. Однак остаточне виконання пророцтва Ісаї мало наступити через сімсот років.

Народження Царя

Діва, яку звали Марія, була заручена чоловікові на ім'я Йосип. Ангел Гавриїл сповістив їй:

І ось зачнеш у утробі, і народиш Сина, і назвеш Йому ім'я: Ісус. Він буде великий і буде наречений Си-

ном Всевишнього, і дасть Йому Господь Бог престол Давида, батька Його; і царюватиме над домом Якова на віки, і Царству Його не буде кінця (Лк. 1:31-33).

Чи ви коли-небудь отримували звістки про чиєсь народження? Усі такі повідомлення мають щось спільне. Їх розсилають після народження дитини. Однак Гавриїл сповістив Марії про народження Ісуса, перш ніж вона зачала. У цій посланій від Бога ангельській звістці було продовження пророчої звістки про народження Христа, записаній в Ісаї 9:6-7. У тому й полягає справжній сенс Різдва.

Народження Ісуса – це прихід Владики світу! Отже, що означає народження Ісуса? – В Ісаї 9:6-7 проголошуються три фундаментальні істини про народження Христа.

Його народження було дивом

Ісус запитав: *«Що ви думаєте про Христа? Чий Він син? Фарисеї відповіли: Син Давида. У відповідь на це Ісус сказав:*

Як же Давид, за натхненням, називає Його Господом, коли каже: сказав Господь Господеві моєму: сиди праворуч Мене, аж поки покладу ворогів Твоїх у підніжжя ніг Твоїх? Отже, якщо Давид називає Його Господом, то як же Він син йому? (Мт. 22:43-45)

Ісус Христос Сам є відповіддю: «немовля народилося нам — Син даний нам». «Нам» - значить «для нас». У первісному значенні ці слова відсилають нас до нащадків Юди.

Але, зрештою, вони стосуються всіх, хто вірить у Христа. Адже Ісус був народжений, щоб померти за нас (Іс. 53:4-6).

Його народження було революційним

Бо немовля народилося нам - Син даний нам; владарювання на раменах Його.

Немовля Ісус спав, притулившись до плеча Марії після того, як вона його годувала. І разом з тим, на плечах (раменах) цього Немовляти спочивало панування. Мудреці запитали Ірода: «Де народився Цар юдейський» (Мт. 2:2). Багато немовлят ставали царями. І лише одного разу Цар став Немовлям. Панування на раменах Ісуса.

Пізніше Ісус заявляє: «Дана Мені всяка влада на небі та на землі. Отже, йдіть, навчіть всі народи» (Мт. 28:18-19). Ісус має політичні претензії. І питання тут не в тому, чи згоден ти з ними, а в тому, чи підеш за Ним.

Його народження стало даром

Стало звичаєм дарувати подарунки на честь народження дитини, особливо якщо ця дитина – член королівської родини. Саме так і вчинили мудреці, коли знайшли Немовля Ісуса (Мт. 2:11). Ісус заслуговує на наші найдорожчі подарунки. Але Він не потребує їх. Він спершу став для нас Божим подарунком, і в Його ми відчайдушно потребуємо. В Ісаї 9:6 сказано: *«Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру».*

Володарям давали королівські імена, щоб вшанувати їхню велич. І пророк Ісаї приписує Христові чотири імені. Але ці імена не висловлюють поваги. Вони відображають абсолютну здатність Христа задовольнити всі потреби, які виникають у нас протягом життя. Один лише Ісус є чудовим Радником, Богом міцним, Батьком вічності та Князем світу.

Суть Різдва, зрештою, — це не Немовля в яслах. Різдво говорить нам про втілення Сина Самого Бога, Який прийшов, щоб урятувати людей Своїх від їхніх гріхів. Народжений Цар був прибитий до хреста, воскрес із мертвих і царює навіки!

Автор - Г. Б. Чарльз Молодший

Чому Ісус прийшов у світ як немовля. Є принаймні дві причини

Вас ніколи не дивувало, що з усіх способів, якими Бог міг би досягти нас, з усіх способів, якими Батько міг би врятувати людство, Він у Своїй нескінченній мудрості вирішив послати немовля? Не чоловіка. Не явного Месію. Не воїна чи царя. А немовля, безпорадне, як і будь-яке немовля, сприйнятливий до всіх бід цього світу. Я завжди ставила собі питання, чому Ісус прийшов як немовля – маленьке і беззахисне – а не як чоловік, готовий почати Своє служіння на землі?

З богословської точки зору, я думаю, є багато причин, чому Христос прийшов у дитячому віці. Це дозволило більш точно й історично обґрунтувати та задокументувати Його життя.

Він був здатний краще зрозуміти наше життя як людей – наскільки тендітна, наскільки слабка плоть. Попри те, що Ісус міг би пережити спокуси, ходячи по землі тільки як дорослий чоловік, Він вирішив ви-

пробувати їх як п'ятирічна, і як дванадцятирічна дитина.

Мені подобається думати, що Ісус прийшов на землю безпорадним немовлям, щоб лежить у яслах, з іншої причини.

1. Немовлята уособлюють життя.

Для кожного, хто має дітей або пережив народження дитини, це чудова подія. Те, що колись було небуттям, формується в утробі матері, Бог створює нове життя. Це життя зростає, і живіт росте від надії та обіцянки народження нової дитини.

Немовлята уособлюють життя. Новизну. Надію. Майбутнє. Другий шанс. Новий початок.

Що може бути краще для Небесного Батька, щоб дати дар спасіння і вічного життя, через немовля?

2. Сім'ї важливі для Бога

Що-більше, у Своїй мудрості Бог вирішив, що Спаситель світу має народитись у сім'ї. Бог знає, що

сім'я може забезпечити підтримку, підбадьорення, дисципліну і любов, яких ми потребуємо, щоб стати цілісними та здоровими.

Бог вирішив, що Ісус, Спаситель світу, має бути вихований матір'ю і батьком, в оточенні братів і сестер та інших членів сім'ї. Він не хотів, щоб Ісус народився сиротою, самотнім та забутим. Ні, Він народився в сім'ї, бо сім'я важлива для Бога.

Для тих з нас, у кого немає ідеальної земної сім'ї, є Божа сім'я, яка дає кожному віруючому (навіть тим, хто має прекрасні земні сім'ї) духовну сім'ю, в якій ми можемо рости.

Мені подобається, що Ісус прийшов як немовля, а не в хмарі диму та вогню. Мені подобається, що мій Цар вирішив упокорити Себе і вилити Себе в образі немовляти. Я вдячна за те, що Ісус був готовий стати на моє місце і випробувати звичайне життя.

А яка ваша думка: чому Ісус прийшов у вигляді немовляти?

Автор - Ніколь Коттрелл

Новини

Графік вихідних на Різдво і Новий рік: скільки будемо відпочивати?

Першим із серії довгих вихідних у сезон відпусток 2021-2022 років стане Різдво за юліанським календарем 25 грудня. З 2017 це свято офіційно стало державним.

Цього року Різдво випадає на суботу, тож наступний понеділок після вихідних також буде неробочим. Загалом будемо відпочивати три дні поспіль: 25, 26, 27 грудня. А в п'ятницю, 24-го, робочий день скорочується на одну годину.

Новий Рік ми також зустрінемо цього разу в суботу з додатковим вихідним у понеділок. Таким чином, 1, 2, 3 січня будуть неробочими. А п'ятниця, 31 грудня, також буде на годину коротшою за робочий графік.

Різдво за григоріанським календарем, 7 січня, ми будемо святкувати в п'ятницю. Тобто вихідними будуть 7, 8, 9 січня. А Святвечір, 6 січня – буде короткий робочий день.

У грудні буде лише 22 робочих і 9 вихідних днів, а в січні – 19 робочих днів і цілих 12 вихідних.

У 2022 році буде два перенесення робочих днів.

Різдвяний фільм «Обрані» побив усі рекорди Fathom, продавши квитків на 8 мільйонів доларів

Вірусний серіал «Обрані», заснований на Біблії, у четвер побив черговий рекорд, ставши фільмом, що найбільше продається в історії компанії Fathom Events, її дистриб'ютора.

Різдво з Chosen: The Messengers перевищив 8 мільйонів доларів США на основі 640 000 проданих квитків – обидва рекорди для компанії, заснованої 17 років тому у 2004 році, яка розповсюджує в кінотеатрах нові фільми, класику, спорт, концерти та театральне мистецтво. Fathom є 11-м за величиною дистриб'ютором кінотеатрів та спільним підприємством AMC, Regal Cinemas та Cinemark.

Фільм Різдво з Chosen раніше побив рекорд компанії Fathom з продажу квитків поза касами за перші 12 годин.

Спочатку фільм був запланований лише на два вечори. Але після того, як продаж квитків різко зріс, він був продовжений до 10 ночей і тепер буде йти до 10 грудня. Він виходить у 1700 кінотеатрах.

Стародавні хасмонеїські артефакти, знайдені в Східному Єрусалимі наприкінці Хануки

У неділю, в останній день Хануки, у Східному Єрусалимі поліція виявила стародавні археологічні артефакти віком тисячі років, включаючи монету часів Хасмонеїв.

Артефакти були виявлені під час обшуку в будинку 30-річного жителя Східного Єрусалиму. Речі були оглянуті співробітниками Управління старожитностей (IAA), а підозрюваний був затриманий і доставлений на допит.

Серед артефактів були монета часів Антігона II Маттатія, останнього хасмонеїського царя, а також масляна свічка часів Хасмонеїв і кільце біблійної епохи з давньоєврейськими написами.

Стародавні хасмонеїські артефакти, знайдені в Східному Єрусалимі наприкінці Хануки

Виявлення артефактів часів Хасмонеїв відбулося незадовго до останньої ночі Хануки, свята, яке відзначає перемогу хасмонеїв над імперією Селевкідів.

Історія до святкового столу

Початок статті на сторінці 1

Відпрацьований та відбракований людський матеріал. Ті, про кого кажуть: «Держава про вас подбає».

Знайшлися люди, які стали відвідувати мешканців цього будинку. Вони не були державою, вони являли собою спільноту, яку ми називаємо «церква». Щотижня привозили людям похилого віку речі, продукти, подарунки. Памперси для дорослих, пральні машини, книги та настільні ігри. Привозили надію на те, що десь за стінами «мертвого будинку» є життя, яке не забуло про мешканців; є люди, які приносять трохи тепла та надії.

І був другий будинок. Будинок опіки, в якому жили такі ж покинуті, як і люди похилого віку, діти. Хлопчики та дівчатка, яких також «відбракували» їхні батьки, і для яких новими сім'ями стали засновники Будинку опіки, віруючі в Ісуса Христа.

Коли весь світ заціпенів від пандемії, мешканцям будинку для людей похилого віку стало ще гірше, відвідування їх було зведено до мінімуму. Але люди церкви придумали щось особливе: щотижня вони стали проводити онлайн-зустрічі між дітьми та людьми похилого віку. Діти знайомилися з бабусями та дідусями, читали їм вірші, розповідали про себе, співали пісні. В одному будинку перед

вебкамерою збиралися кинуті хлопчики та дівчатка, в іншому біля екрану тісно сідали кинуті бабусі та дідусі, вдивлялися у зображення через товсте скло окулярів. І цей зв'язок став міцніти і обростати вже не віртуальними діями. Люди з обох будинків почали писати один одному листи та передавати подарунки, бабусі та дідусі почали молитися за хлопчиків і дівчаток, а ті у відповідь стали передавати їм свої фотографії та малювати листівки.

В одному листі, який нам було дозволено процитувати, літній чоловік написав: «Ми відчували себе старими, покинутими і нікому не потрібними людьми, яких доля привела і покинула в будинку для людей похилого віку. І ось сам Бог відвідав нас і почав змінювати наше життя. Ми знову стали мати надію і бажання жити. Бог доторкнувся до нас через інших скривджених долею та залишених: діти-сироти з Дому опіки служать нам – старим з дому для людей похилого віку. Два нещастя зустрілися та народилася Надія!».

У «мертвому будинку» для людей похилого віку була кімната, заповнена трунами. Труни були частиною річного бюджету будинку для людей похилого віку. І не було жодного року, коли ця частина бюджету залишалася невиконаною.

Так ось, наприкінці того страшного

року, року пандемії і локдауну, року низок з машин швидкої допомоги перед ковідними відділеннями лікарень, керівник будинку для людей похилого віку привела людей з церкви і кімнату з трунами: «Це був перший рік, коли жодна з трун, що стояли тут, не знадобилася». Наприкінці того року, коли самотні бабусі та дідусі зустрілися з самотніми хлопчиками та дівчатками, смерть уперше за довгий час не збрала свого врожаю».

Збираючись наприкінці цього року за святковим столом, розкажіть один одному цю історію. Як пов'язана вона зі святом Різдва? О, повірте, пов'язана, і набагато більше, ніж серія «зимових свят», походи в магазин за подарунками, різдвяні фільми та мелодії. Ця справжня історія, як і справжня історія Різдва, дуже ясно говорить нам: Бог любить самотніх, залишених, розчарованих. Бог любить і тих, хто має підтримку близьких та друзів, але не має спокою та миру в самій глибині пораненої душі та тривожних думок.

Бог народився і став людиною, щоб торкнутися кожного з нас і нагадати нам: «Ви не самотні». Євангеліє від Івана стверджує: «Бог так полюбив світ, що віддав Сина Свого однорідного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне».

До нашого «мертвого дому», з його «еросом, расою, вірусом» дві тисячі років тому зайшов добрий і щедрий Гість. Цей Гість став частиною прекрасної історії Різдва, змінив, за словами Пастернака, «все майбутнє галерей та музеїв», усю світову культуру. Але найголовніше, цей Гість приніс нам безцінний дар Свою любов і прийняття. Дар порятунку та життя вічне.

Я запрошую тих, хто зібрався біля святкового столу, але також і тих (і особливо тих), хто зустрічає Різдво на самоті, зменшити звук музики та відкласти смартфон. Закрийте очі і скажіть кілька слів Тому, народження Кого ми святкуємо в ці дні. Він тут. Він чує вас. Він бажає зустрічі з вами. Запросіть Його на ваше свято, на вашу самотність, на ваше життя. Він прийде і зміниться багато чого.

Автор - Денис Гореньков

Поезія

Відвічна ласка

Усе минає, гасне і сплива,
Лише вона над грішною землею
Сріблиться милосердною зорею,
Відвічна ласка Божого Різдва!
Небес прещедра голуба канва
І білий світ над чорною ріллею —
Сам Бог тебе леліє, цвіт-лілее, —
О, Україно, ти віки жива!
Ти, як і Він, з народження терпіла,
Але рука Господня охрестила
Твій люд, і землю, і твоє буття . . .
Цвітять, рясніють, ниви колоскові!
У Нім, у Нім — у Вічному Христові
І доля й щастя, сила і життя!

Микола Щербак

Еммануїл

Дорога — скільки витягнула жил!
Не так тілесно — в спеці і негоді —
Як ті думки... Їх вгамувати годі!
Думки — неначе жала сотень бджіл...
Думки — текли, як каламутний Ніл...
О, скільки їх змінилось відтоді...
...Хоч добрі люди стали у пригоді —
Дали нічліг для їхніх стерплх тіл.

Він витирає із ніг дорожній пил...
Вона робила постіль із соломи...
Осел вже спав, звалився від утоми...
Туман котився впадинами піль...
...Аж раптом крик розрізав ніч навпіл!
Крик муки, породільної судоми!
І крик життя — невинний, несвідомий.
І спалах, що осяяв небосхил!

Холодний блиск віддалених світил
Не міг здолати темряви нічної...
Та був вертеп, а у вертепі — двоє,
Яким лишитись разом стало сил.
Над мирним сном юдейських міст і сіл
Зійшла зоря, що стала провідною, —
Над тим вертепом, де сховались двоє,
Де третім став для них Еммануїл.

А то ж було, що вже й не стало крил,
Що він її вже думав відпустити:
Хіба отак народжуються діти?
Він знав, що ні, хоча й не старожил...
Жував соломі золотавий віл,
Аж вбігли пастухи... О, Божий світе!
Від їхніх слів хотілося радіти
І йти вперед крізь полум'я горнил!

Він згадував свій сумнів, мов кукіль,
І ангела вві сні чудні глаголи...
Вона — страхи, що шпильками кололи,
І ті слова, що мовив Гавриїл...
О, материнських сліз блаженна сіль,
Як ти лікуєш всі жалі і болі!
Дитя — у яслах, наче на престолі,
Що значить: з нами Бог, Еммануїл.

Дмитро Довбуш

Зоря Надії

Божа милість з неба плететься...
Зле й погане — все минеться!
Крізь буремні вітровії
Світить нам Зоря Надії.

Світ, життя тьмяніють зразу
Без цього дороговказу.
Зло від правди, сум від щастя
Відрізнити нам не вдасться.

Дар, принесений Ісусом,
Вберігає від спокуси,
Осяває в покаянні
Сенс людського існування.

Крізь пільму, зневіри морок,
Крізь брехні й омани гори,
Зірки сяйво переможне
Шлях знайти нам допоможе.

Ця зоря незгасна, чиста
Світить з неба променисто.
І на Заході, й на Сході
Хай ніколи заходить!

Вікторія Рутковська

П'ять речей, яким варто навчити своїх дітей на Різдво

Початок статті на сторінці 1
Завіту. Ми говоримо про Мойсея і про Нього, набагато більшого (Євреїв 3:3-6). Ми читаємо пророцтва Ісаї. Ми дивимось, як вся Біблія вказує на нашого Викупителя.

2. Упокорення Христа

Для всього світу святковий сезон — це марнотратство, розкіш та спроба створити ідеальну картинку. Однак історія Ісуса — це історія смирення. Різдво надає чудову можливість навчити наших дітей тому, що означає бути найбільшим у Царстві (Матвій 20:26-28). Його батьки, місце Його народження, Його рідне місто і сам факт втілення в людське тіло — все це було виявом смирення.

Більшість людей очікувала, що Месія з'явиться у палаці, а

не в хліві. Більшість очікувала, що Він житиме як король, а не як бідняк. Більшість очікувала, що Він розгромить римлян, а не буде розп'ятий ними. Прочитайте Филип'ян 2:1-11 і покажіть своїм дітям упокорення Христа.

3. Бог діє через слабкість

Аналогічно, розповідь нашим дітям про те, як Бог діє через слабкості, — це ще одна тема для навчання на Різдво. У Своєї історії спокути Бог часто залучає непримітних та слабких. Марія була простою бідною дівчиною з незначного містечка. Петро був неосвіченим рибалкою. Божа слава проявляється, коли Він діє через наші слабкості. Найбільш яскраво це виявляється у смерті Ісуса

на хресті замість нас та Його воскресіння на третій день, що забезпечує нам перемогу над гріхом та смертю.

4. Бог виконує Свої обіцянки

Ще одна важлива істина, яку ми можемо підкреслити з нашими дітьми в цю пору року, є те, що Бог стримує Свої обіцянки. Ми можемо почитати з обіцянки про Спасителя після гріхопадіння і пройти через Старий Завіт, дивлячись на Божу обіцянку викупити Свій народ, яка завершиться обітницею, що виповнилася в Христі.

5. Імена Христа

Минулого року мої діти вивчали різні імена Ісуса щодня напередодні Різдва. Ми вивчили такі імена як Месія, Агнець Божий, Еммануїл, Аль-

фа та Омега та Князь світу. Навчання дітей іменам Ісуса та їхньому значенню допомагає їм більше дізнатися про Ісуса, Його характер і про те, що Він зробив. Ми зробили ланку ланцюга з паперу, на кожному надрукувавши по одному імені. Інший спосіб вивчити імена - створити різдвяні прикраси для кожного імені окремо, і вішати їх по черзі на ялинку в міру вивчення.

Скористайтеся цим часом року, щоб розповісти своїм дітям про немовля Христа. Проведіть час у Слові, показуючи їм обіцяного Месію і те, як ця обіцянка виповнилася у немовляті, народженому у Вифлеємі. Допоможіть їм зрозуміти, що Ісус є найбільшим даром, який вони могли отримати, і найбільшим даром, яким вони можуть поділитися з іншими.

Автор - Крістіна Фокс